

สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มติสภามหาวิทยาลัย

การประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒

มติสภามหาวิทยาลัย

- การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณและการเงิน
 การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๒ พิจารณาเรื่องการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ธรรมไชย รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง นำเสนอที่ประชุมว่า เพื่อประกอบการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู ๔ ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดังนั้น จึงขอเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู ๔ ปี จำนวน ๑๙ หลักสูตร ต่อสภามหาวิทยาลัย ดังนี้

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	ช่วงเวลา	ข้อมูลผู้เกี่ยวข้อง
๑	พระราชโอบาย การผลิตครูคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ	มิถุนายน ๒๕๖๐	องคมนตรี อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
๒	การประชุมเพื่อวางรูปแบบการผลิตครูคุณภาพสูงของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ณ จังหวัดน่าน	สิงหาคม ๒๕๖๐	ทปอ. และสภาคณบดี ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั่วประเทศ
๓	การเผยแพร่ความคิดการวางรูปแบบการผลิตครูคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	พฤศจิกายน ๒๕๖๐	คณบดีคณะครุศาสตร์ กรรมการยุทธศาสตร์- การผลิตครูของมหาวิทยาลัย
๔	การรับนโยบายการผลิตครูคุณภาพสูงด้วยการเข้าพบองคมนตรีของอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ และผู้บริหารระดับสูงกับท่านองคมนตรีหลายท่าน	มิถุนายน ๒๕๖๑	ผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ- ทั่วประเทศ องคมนตรี

ลำดับ ที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	ช่วงเวลา	ข้อมูลผู้เกี่ยวข้อง
๕	รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายที่ปรึกษา รัฐมนตรีมาร่วมพัฒนาหลักสูตรครูคุณภาพสูง ๕ ปี ครูฟรีเต็มที่เน้นสมรรถนะร่วมกับสภาคณบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ และตัวแทนคณาจารย์ (เป็นโครงการนำร่องมหาวิทยาลัยละ ๑ หลักสูตร เน้นวิชาชีพครู)	กรกฎาคม ๒๕๖๑ ถึง สิงหาคม ๒๕๖๑	ตัวแทนจากทุกมหาวิทยาลัย เน้นสมรรถนะวิชาชีพครู
๖	ที่ปรึกษารัฐมนตรี และคณะทำงาน กำหนดการ พัฒนาครูเป็นเลิศในทุกสาขา และส่งตัวแทน จากทุกมหาวิทยาลัยร่วมดำเนินการหลักสูตรครู ๕ ปี ในทุกหลักสูตรและทุกกลุ่มวิชา	สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึง กันยายน ๒๕๖๑	ตัวแทนจากทุกมหาวิทยาลัย ในทุกกลุ่มสาขา
๗	นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ ทุกมหาวิทยาลัยที่มีครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ตัดสินใจเลือกผลิตครู ๔ ปี หรือ ๕ ปี	ตุลาคม ๒๕๖๑	คณบดี อธิการบดี กรรมการยุทธศาสตร์การผลิตครู
๘	มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ผลิตครู ๔ ปี ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ เน้นเกี่ยวกับ ทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ในส่วนมหาวิทยาลัย ราชภัฏทั่วประเทศที่ปรึกษารัฐมนตรีประสานและ กำกับการดำเนินการ ให้จัดทำในกรอบแนวทาง เดียวกันทั้ง ๓๘ แห่ง โดยพิจารณาปรับลด จากหลักสูตร ๕ ปี โดยหลักการ ดังนี้ ๑. ทุกมหาวิทยาลัยส่งตัวแทนคณาจารย์ ไปร่วมจัดทำหลักสูตรทุกสาขาวิชาที่เปิด โดยเฉลี่ย ช่วยกันทั้งงบประมาณและคน ๒. เน้นสมรรถนะทั้งวิชาชีพครู วิชาเอก วิชาเลือก และวิชาศึกษาทั่วไป ๓. เน้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบ SIL ๔. ทำหลักสูตรการศึกษาทั่วไปเน้นเฉพาะสายครู	พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ถึง ธันวาคม ๒๕๖๑	ตัวแทนทุกมหาวิทยาลัย ที่ปรึกษารัฐมนตรี คณบดีทั้ง ๓๘ แห่ง
๙	จัดกระบวนการวิพากษ์ ทั้ง ๒๗ หลักสูตร เป็นภาพรวมที่ราชภัฏสวนสุนันทา เปิดหลักสูตรกลาง เสนอต่อ สกอ.	ธันวาคม ๒๕๖๑	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษารัฐมนตรี ผู้ช่วยรัฐมนตรี คณาจารย์ คณบดี รองอธิการบดีวิชาการ
๑๐	จัดส่งรูปแบบทุกหลักสูตรให้กับทุกมหาวิทยาลัย เพื่อทราบและพัฒนาปรับปรุง	๑๕ มกราคม ๒๕๖๒	ผู้ประสานงาน คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
๑๑	การทำ MOU ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้ช่วยรัฐมนตรี	กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒	อธิการบดี คณบดีคณะครุศาสตร์ ผู้ช่วยรัฐมนตรี

ลำดับ ที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	ช่วงเวลา	ข้อมูลผู้เกี่ยวข้อง
๑๒	ปรับเปลี่ยน มคอ. ๑ การผลิตครู ๔ ปี	กุมภาพันธ์ ถึงมีนาคม ๒๕๖๒	ตัวแทนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ปรัภษารัฐมนตรี
๑๓	การดำเนินการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ๑. ทุกหลักสูตรที่ได้รับจากส่วนกลาง ประธานหลักสูตรพิจารณาปรับปรุง เพิ่มเติมเบื้องต้น ในส่วนที่กระทำได้ ๒. อธิการบดีเห็นนโยบายการดำเนินการ เมื่อ มคอ.๑ ได้ผ่านการประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ถูกต้อง ตามข้อกำหนด ๓. นำหลักสูตรวิชาชีพครูและการศึกษาทั่วไปเข้า ที่ประชุมสภาวิชาการ ๔. ทุกหลักสูตรจัดทำรูปเล่มแล้วเสร็จ ๕. คณะครุศาสตร์นำ ๑๙ หลักสูตร เข้าพิจารณา ในการประชุมกรรมการประจำคณะครุศาสตร์ ๖. รองอธิการบดีวิชาการ คณบดีคณะครุศาสตร์ นำ ๑๙ หลักสูตร เข้าประชุมกรรมการ สภาวิชาการ ๗. นำ ๑๙ หลักสูตร ผลิตครู ๔ ปี เข้าที่ประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย	๑๕ - ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ๑๐ - ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เมษายน ๒๕๖๒	ประธานและคณาจารย์ทุกหลักสูตร คณะผู้บริหารคณะครุศาสตร์ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักทะเบียน และประมวผล รองอธิการวิชาการ ประธานหลักสูตร คณะครุศาสตร์ รองอธิการบดีวิชาการ คณบดีคณะครุศาสตร์ ผู้อำนวยการสำนักทะเบียน และประมวผล
๑๔	สิ่งที่มหาวิทยาลัยขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณา หลักสูตรการผลิตครู ๔ ปี ครั้งนี้เป็นกรณีพิเศษ ดังนี้ ๑. หลักสูตรมีลักษณะที่เหมือนกันทั่วประเทศ ทำให้การปรับแก้จำนวนหน่วยกิต การกำหนดสมรรถนะรายวิชาต่าง ๆ ในรายวิชาวิชาชีพครู การศึกษาทั่วไป ได้ค่อนข้างยาก ๒. มีความจำเป็นเร่งรัดการอนุมัติให้ทันกับ การเปิดรับนักศึกษาครู ๔ ปี ทั่วประเทศ ๓. ทุกหลักสูตรปรับตามแนวทาง มคอ.๑		

ลำดับ ที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	ช่วงเวลา	ข้อมูลผู้เกี่ยวข้อง
	๔. วิชาชีพรูและวิชาการศึกษาทั่วไป ผ่านสภาวิชาการแล้วคณะปรับบางส่วน เล็กน้อยให้สภาวิชาการพิจารณา ๕. มหาวิทยาลัยเลือกการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพรู ๔ ปี เต็มปีการศึกษาในชั้นปีที่ ๔ โดยมีการฝึกระหว่างเรียน ๒ ครั้ง		

จากนั้นรองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรีสกล แก้วศิริ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ในฐานะคณะบดีคณะครุศาสตร์ ให้ข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้

๑) สิ่งสำคัญของการสร้างครุคุณภาพ คือ การมุ่งเน้นวิชาชีพรูเป็นหลัก และในส่วนของรายวิชาชีพรูและหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ไปเรียบร้อยแล้ว ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒

๒) การปรับเปลี่ยนหลักสูตรครุศาสตร์ในครั้งนี้ มีการปรับจากการสร้างองค์ความรู้เป็นการสร้างสมรรถนะตามกระแสและแนวโน้มการศึกษาโลก โดยปรับการเรียนการสอนจาก ๕ ปี ลดเหลือ ๔ ปี ซึ่งบางประเทศอาจจะมีการลดการผลิตครูเหลือเพียง ๓ ปี เช่น ประเทศฟินแลนด์

๓) การปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตครั้งนี้ เกิดขึ้นจากแนวพระราชโองบาย ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้ร่วมกันปรับปรุงหลักสูตรกลางขึ้นให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อยกระดับครูให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น ดังนั้น การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้อาจจะไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างในภาพรวมที่กำหนดจากส่วนกลางได้ สิ่งที่สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้ อาจเป็นส่วนประกอบอื่น ๆ

๔) การฝึกประสบการณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นอาจแตกต่างกันตามความเหมาะสม เนื่องจากยังมีข้อโต้แย้งที่ไม่สามารถสรุปได้เกี่ยวกับกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ของการเปิดหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ๔ ปี ที่ยังไม่ชัดเจน ประกอบกับยังไม่ยกเลิกกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ของการเปิดหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ๕ ปี จึงมีความจำเป็นต้องใช้กฎหมายหรือหลักเกณฑ์ของการเปิดหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ๕ ปี ไปพลางก่อน ดังนั้น ได้พิจารณาและคำนึงถึงประโยชน์ของนักศึกษาเป็นสำคัญ จึงเห็นว่าจะให้ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ฝึกประสบการณ์ในระดับชั้นปีที่ ๔ ตลอดทั้งปีการศึกษา รวมถึงการฝึกประสบการณ์ระหว่างภาคการศึกษาเข้าไปด้วย และหากในอนาคตมีความชัดเจนขึ้นและมีการบังคับใช้ มหาวิทยาลัยจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็สามารถทำได้

๖) มหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศมาโดยตลอด และหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ทั้ง ๑๙ หลักสูตรนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการต่าง ๆ มาโดยลำดับ ได้แก่ คณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร คณะกรรมการประจำคณะ และสภาวิชาการ ซึ่งจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในศาสตร์นั้น ๆ ร่วมพิจารณาอย่างเข้มงวด โดยสภาวิชาการได้มีข้อเสนอแนะในภาพรวมของทุกหลักสูตร ดังนี้

(๑) การเขียนความเรียงในหัวข้อสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร และหัวข้อปรัชญานั้น ต้องปรับการเขียนใหม่ให้มีรายละเอียดที่ครอบคลุมและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละหลักสูตร

(๒) การเขียนวัตถุประสงค์ต้องเขียนให้ตรงกับการผลิตบัณฑิตสายครูของแต่ละสาขาวิชาที่สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ได้อย่างชัดเจน

(๓) การใช้ภาษาอังกฤษต้องถูกต้องตามหลักภาษาและหากเป็นชื่อรายวิชาหรือคำอธิบายรายวิชาที่เป็นภาษาอังกฤษจะต้องมีความหมายไปในทิศทางเดียวกันกับชื่อรายวิชาหรือคำอธิบายรายวิชาที่เป็นภาษาไทย

(๔) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทุกประการ

ทั้งนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้นำข้อเสนอแนะของกรรมการสภาวิชาการไปปรับปรุงแก้ไขมาเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่นำเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไป

ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์ (เชี่ยวชาญพิเศษ) ดร.สัญญาชัย จตุรสีทธา กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อสังเกต ดังนี้ ๑) เมื่อพิจารณาเอกสารแล้วพบว่าหลายหลักสูตรยังไม่ได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของสภาวิชาการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างมาก ดังนั้น เพื่อลดระยะเวลาในการพิจารณาเรื่องหลักสูตรที่เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย หากเป็นไปได้ควรมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งสำหรับการพิจารณาเรื่องหลักสูตรโดยเฉพาะเพื่อช่วยสภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัยกลั่นกรองความถูกต้องและความเรียบร้อยก่อนที่จะนำเสนอสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป และยังสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น ๒) สิ่งที่สำคัญงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มักจะหวังตั้งอยู่เสมอคือ เรื่องผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญอย่างมาก เมื่อพิจารณาจากเอกสารแล้วพบว่าหลายหลักสูตรยังมีอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเฉพาะเรื่องผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ๓) ควรพิจารณาทบทวนการระบายนแผนที่มีการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) อย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากพบว่าบางสาขาวิชาไม่มีการระบายนทักษะทางปัญญาซึ่งไม่น่าจะถูกต้อง ๔) ควรชี้แจงให้อาจารย์ผู้สอนเพิ่มบริบทของตนเองให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในแต่ละสาขาวิชาในวิชาเลือกเสรี อาจทำเป็น Selected Topics เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้นและเพื่อลดการเสียโอกาสของนักศึกษา เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมากและรวดเร็ว

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักราช พ้าขาว ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ให้ข้อสังเกต ดังนี้ ๑) บางสาขาวิชายังนำหมวดวิชาศึกษาทั่วไปฉบับที่ยังไม่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาระบุไว้ในหลักสูตร ควรแก้ไขโดยนำเอาฉบับที่ผ่านการพิจารณาจากสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒ ๒) ควรตรวจสอบการอ้างอิงเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องปี พ.ศ. ๓) ควรพิจารณาตรวจสอบกรณีการอ้างอิงรัฐธรรมนูญว่าจะใช้ของปีใด ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ๔) คำอธิบายรายวิชาควรระบุให้เห็นในส่วนของเนื้อหาหรือเรื่องที่ต้องการสอนให้ชัดเจน ไม่ควรขึ้นต้นด้วยคำว่า “ศึกษา” ให้ตัดออกเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหลักสูตร ๕) ควรตรวจสอบรายละเอียดของคำอธิบายรายวิชาและหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะวิชา GEN 1301

ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่ อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากบางสาขาวิชาระบุไว้ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๖) ควรพิจารณาตรวจสอบงานพิมพ์เอกสาร การสะกดคำต่าง ๆ และการใช้ตัวเลขไทยกับเลขอารบิกให้ถูกต้อง

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสมร สร้อยอินตะ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อคิดเห็น ดังนี้ ๑) โดยส่วนตัวหากในสาขาวิชาใดที่ตนไม่เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร และคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร เป็นหลัก เนื่องจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการดังกล่าวจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านนั้น ๆ อย่างมาก ดังนั้น ตนเชื่อในกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตรว่าได้ผ่านขั้นตอนของการพิจารณากลับกรองมาแล้วอย่างดี สามารถสร้างความมั่นใจและความน่าเชื่อถือต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ในระดับหนึ่ง ๒) จากประสบการณ์ในอดีตตนได้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำโครงการบูรณาการ ซึ่งเป็นโครงการผลิตครูที่มีคุณภาพอย่างมาก บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปปฏิบัติงานที่ดีทุกคน ดังนั้น ตนจึงเชื่อมั่นว่าหากนำแนวทางของโครงการบูรณาการมาปรับใช้กับหลักสูตรการผลิตครู ๔ ปี น่าจะมีคุณภาพที่ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการปลูกฝังและการสร้างจิตสำนึกของการเป็นครูให้กับนักศึกษา และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ๓) ควรพิจารณาถึงกระบวนการในการนำหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

๔. อาจารย์ ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อสังเกต ดังนี้ ๑) รายวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปควรนำไปใช้เป็นกรอบเดียวกันทั้งหมดทุกหลักสูตร เพราะเมื่อพิจารณาจากเอกสารแล้ว พบว่า มีลักษณะคล้ายกับต่างคนต่างทำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๒) หมวดวิชาศึกษาทั่วไปฉบับใหม่รายวิชา “ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่” สภามหาวิทยาลัยได้มีการอภิปรายและมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับแก้เป็น “ความเป็นราชภัฏ” ดังนั้น ควรพิจารณาตรวจสอบให้ถูกต้อง ๓) ควรพิจารณาการระบายแผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) อย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะหมวดวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นภาพรวมควรจะเหมือนกันทุกรายวิชา

๕. อาจารย์นิมิต วุฒิอินทร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ กล่าวว่า เมื่อพิจารณาจากเอกสารแล้วยังพบว่าบางสาขาวิชายังไม่แก้ไขเนื้อหาและรายละเอียดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ยกตัวอย่าง กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ สภามหาวิทยาลัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาสาระรายวิชาการป้องกันและต่อต้านการทุจริตให้ครอบคลุมถึงกฎหมายเบื้องต้นที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมาก ประกอบกับปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับ ๔ หน่วยงานใหญ่ ได้แก่ (๑) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (๒) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (๓) สถาบันพระปกเกล้า และ (๔) กระทรวงยุติธรรม รวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้มีบทบัญญัติถึงการปฏิรูปประเทศไทย โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนการสอนทางด้านนิติศาสตร์ ซึ่งถือเป็นนโยบายสำคัญของประเทศ จึงไม่ควรละเลย

๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสมร สร้อยอินตะ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยควรพิจารณารายละเอียด Course Syllabus อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้มีเนื้อหาสาระที่ครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเนื้อหาสาระด้านกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม คุณธรรมและจริยธรรมต้องระบุไว้ให้ชัดเจน

๗. นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้ข้อคิดเห็นว่า ควรมีแผนการรับนักศึกษาที่ชัดเจน และควรมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถทำงานที่ใดได้บ้าง

๘. อาจารย์ ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อสังเกตว่า ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานของทุกสาขาวิชา ยังคงมีการระบุตัวบ่งชี้ในปีที่ ๕ ไว้ในเอกสาร แต่เนื่องจากหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิตที่เสนอนั้น เป็นการผลิตครู ๔ ปี ดังนั้น จะต้องตัดช่องตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานปีที่ ๕ ออกหรือไม่

๙. รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรีสกล แก้วศิริ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่ง บริหาร ขอแก้ไขรหัสรายวิชา PG 1101 เป็นรหัสรายวิชา PG 1201

๑๐. พลตำรวจโทวุฒิ วิจิตานนท์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ๑) โดยหลักการของการปรับปรุงหลักสูตรนั้นเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น สถานการณ์ของแต่ละหลักสูตรจะต้องอ้างอิงให้ตรงกับสถานการณ์บ้านเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมาตรฐานอาชีพ ในปัจจุบันมากที่สุด ๒) ควรกล่าวถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ว่ามีผลกระทบอะไรบ้าง ๓) ควรระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายของมหาวิทยาลัยและพันธกิจของมหาวิทยาลัยต่อหลักสูตรว่ามีอะไรบ้าง สอดคล้องและเกี่ยวข้องกันอย่างไร รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะและสาขาวิชาอื่น ดังนั้น การเขียนบรรยายความในหลักสูตรสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรในครั้งต่อไปควรเขียนเนื้อหาให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ๔) ควรปรับการเขียนบรรยายความในหมวดที่ ๒ ใหม่ โดยเฉพาะเรื่องปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ ต้องสอดคล้องซึ่งกันและกัน

๑๑. นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดทำหลักสูตรครั้งต่อไป ควรเชิญพลตำรวจโทวุฒิ วิจิตานนท์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นวิทยากรในการชี้แจง การจัดทำกรอบแนวคิดดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๒. อาจารย์ ดร.ถนัด บุญชัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) ให้แก้ไขข้อความในหัวข้อรูปแบบของหลักสูตร ข้อ ๕.๔ แก้ไขข้อความโดยให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “รับนักศึกษาไทยหรือนักศึกษาต่างชาติ ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในระดับดี” และข้อ ๕.๕ แก้ไขข้อความโดยให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “-ไม่มี-”

๒) ควรพิจารณาตรวจสอบการอ้างอิงเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ โดยให้แก้ไขข้อความที่มีการใช้อ้างอิง ๓ คำ ได้แก่

(๑) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

(๒) (ร่าง) ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

(๓) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ดังนั้น หากต้องการอ้างอิงคำใดให้ระบุปี พ.ศ. ตามที่ระบุไว้ข้างต้น และไม่ควรรอ้างอิง (ร่าง) ยุทธศาสตร์ชาติ แต่ควรรอ้างอิงถึงยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

๓) ควรพิจารณาตรวจสอบข้อความในหัวข้อสถานภาพหลักสูตรและการพัฒนาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร บรรทัดสุดท้าย ควรระบุข้อความ ดังนี้ “เปิดสอนภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒”

๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลทิมา พิชัย รองอธิการบดี รับผิดชอบงานวิชาการ ได้ข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้ ๑) กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรนี้ถึงแม้จะรับมาจากส่วนกลาง แต่ในส่วนของมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการผ่านกระบวนการของการวิพากษ์หลักสูตร และผ่านการพิจารณาจากสภาวิชาการมาเรียบร้อยแล้ว โดยทุกหลักสูตรจะมีการวิพากษ์จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายวิชาการและสายวิชาชีพ รวมถึงผู้ใช้บัณฑิตของแต่ละสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งจะปรากฏรายชื่ออยู่ที่ท้ายเล่มในส่วนของภาคผนวก ๒) ตามเกณฑ์มาตรฐาน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และต้องเป็นผลงานที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลังเท่านั้น แต่หากเป็นในระดับบัณฑิตศึกษา จะต้อง มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ ชิ้น และ ๑ ใน ๓ ต้องเป็นผลงานวิจัย

จากนั้น เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอที่ประชุมร่วมกันพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จำนวน ๑๙ หลักสูตร ตามลำดับ ดังนี้

๔.๒.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอที่ประชุมว่า ด้วยคณะครุศาสตร์ มีความประสงค์จะปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยสภาวิชาการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและมีมติให้ผู้พัฒนาหลักสูตรนำข้อเสนอแนะของกรรมการสภาวิชาการไปปรับปรุงแก้ไข และให้งานเลขาธิการสภาวิชาการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป นั้น

บัดนี้ ผู้พัฒนาหลักสูตรฯ ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว และงานเลขาธิการสภาวิชาการ ได้ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วเช่นเดียวกัน จึงขอเสนอหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อขอความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ตามความในมาตรา ๑๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

รายละเอียดตามเอกสารหมายเลข ๔.๒.๑ นำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักราช พ้าขาว ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรพิจารณาตรวจสอบการพิมพ์ข้อความให้รอบคอบมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีข้อความซ้ำบางประโยค รวมถึงควรตรวจสอบการสะกดคำให้ถูกต้อง

๒. พลตำรวจโทวุฒิ วิทิตานนท์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ๑) การเขียนบรรยายความในสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตรนั้น โดยเฉพาะสถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ควรมีการกล่าวถึงความสอดคล้องและผลกระทบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กปฐมวัยเบื้องต้นเสียก่อน แล้วค่อยกล่าวถึงความหมายถึงเด็กปฐมวัย ๒) ปรัชญาของหลักสูตร ควรนำความของปรัชญาการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาอ้างอิงในเบื้องต้น ๓) วัตถุประสงค์ในเอกสารไม่มีการกล่าวถึงปฐมวัย ดังนั้น ควรปรับใหม่ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

มติสภามหาวิทยาลัย

เห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดตามที่มหาวิทยาลัยนำเสนอ โดยมอบมหาวิทยาลัยนำข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม ก่อนส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ต่อไป

ชาตรี มณีโกศล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี มณีโกศล)

รองอธิการบดี

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

